

Dosarul nr. 2r-227/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. O. Sternioală, V. Burduh, A. Cobăneanu)

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, I. Dutca, A. Malfi)

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării judecării cauzei în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată împotriva încheierii din 26 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău

constată:

La 27 februarie 2018, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului încălcării judecării cauzei în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Întemeindu-și pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 1, 6, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, a solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului încălcării dreptului lui la judecare în termen rezonabil a cauzei, încasarea din bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul lui a sumei de 250 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și a sumei de 6 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 31 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva încheierii din 31 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

La 2 decembrie 2019, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 26 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

La 6 aprilie 2020, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a declarat recurs împotriva încheierii din 26 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii recurate, soluționarea prin decizie a cererii de revizuire.

În motivarea recursului a invocat că Curtea de Apel Chișinău eronat a considerat că art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019 nu pot servi temei de revizuire prevăzut de art. 449 lit. b) CPC.

La 8 iunie 2019, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 39 prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, ca urmare, poporul Republicii Moldova prin vot majoritar și incontestabil a declarat sistemul judecătoresc capturat, corupt și incompetent.

Prin urmare, concluziile Curții de Apel Chișinău, expuse în încheierea din 17 martie 2020, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind interpretate eronat și aplicate greșit prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 20, 116, 120 din Constituția RM și Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 27 martie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire

(f. d. 166), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 6 aprilie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 2 decembrie 2019, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care prin încheierea din 26 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă (f. d. 134-136, 160-165).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat inadmisibilitatea acesteia, or temeiurile declarării revizuirii împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile de către legiuitor sunt specificate exhaustiv în art. 449 CPC.

Așadar, cu referire la norma legală citată, la caz se constată că revizuentul, solicitând revizuirea deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) CPC, menționând că a apărut o circumstanță esențială a cauzei care nu a fost și nu a putut fi cunoscută revizuentului la momentul examinării cauzei în fond.

În conformitate cu art. 451 CPC cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține ca întemeiată constatarea Curții de Apel Chișinău în sensul că temeiul invocat de Nicolae Daniliuc în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) CPC și nu poate fi interpretat ca circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute anterior.

Or, referirea lui Nicolae Daniliuc la Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, nu se încadrează în categoria circumstanțelor și faptelor esențiale și obligatorii ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile, deoarece nu are tangență cu cauza civilă respectivă, declarația menționată făcând referire la situația social-politică a țării.

Drept urmare, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nicio parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel fiind, instanța de recurs va respinge argumentul recurentului invocat în recurs în sensul că Curtea de Apel Chișinău eronat a interpretat prevederile Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova.

În acest context și alte argumente ale recurentului invocate în recurs sunt lipsite de suport legal și nu pot constitui temei de admitere a recursului în sensul invocat, or acestea nu conțin argumente care ar indica expres la ilegalitatea încheierii recurate, prin care s-a dispus la caz respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 26 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc.

Se menține încheierea din 26 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu

privire la constatarea faptului încălcării judecării cauzei în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu